

myckenhet vatten, som betäcker hennes yta, som till följd af Amerikas stora skogar och grässlätter och atmosfärens färgskiftning. Tid efter annan ser man emellertid stora grå eller gula fläckar på klotet. Se här, till en början, på jordskifvans östra sida Andernas höga bergskedja, som aftecknar sig på skifvan som en lång i hvitt skiftande linea, liksom man från vår station ser Mån-Karpaterna afteckna sig på månskifvan vester om Stormhafvet. På motsatta sidan om den förstnämnda bergskedjan visar sig under några timmar en stor, mörk, grönaktig fläck af stor utsträckning och med en mörkare färgton, än den triangelformiga gröna fläcken som bildas af Södra Amerika: denna stora fläck är den Stilla oceanen. Sedermera komma tvänne grå fläckar, hvilka tyckas sammansmälta till en enda långsträckt fläck; de äro Nya Zelandts båda öar. Derefter visar sig Australiens vackra kontinent, skiftande i tusen färger, som återkastas från öarna Nya Guinea, Borneo, Java och Filippinerna. Samtidigt upprullar sig det gråa Asien, som i norr sammanhänger med polens hvita ödemarker. Afrika visar sig derefter genomskuret af sitt ökenbälte. Norr om den stora Sahara ser man en liten grön fläck, som är sönderdelad i en mängd förgreningar; det är Medelhafvet, ofvanför hvilket goda ögon möjligen kunna urskilja vårt lilla, nästan osynliga Frankrike. Klotet rullar. Då försvinna kontinenterna, och Atlantiska oceanen visar sig som en stor, mörk fläck. Seleniterna, som under den tysta natten helt likgiltigt betrakta jordens gröna och gråa fläckar, ana sannolikt icke de strider som utkämpas emellan nationerna, som befolka denna aflägsna planet.

Jorden kan göra tjänst som ett säkert ur åt månens invånare, och detta är sannerligen ej en ringa tjänst. Till följd af sin regelbundna rörelse blifva de fasta punkterna under de olika meridianerna timmar för månens meridian. Hvarje land på jordklotet har sitt egendomliga utseende och kan tjena till en fast